

Posudek konzultanta práce na rigorózní práci

Mgr. Petru Linkovou na téma

„Trestněprávní aspekty výkonu činnosti soudního exekutora“

I. Kandidátka předložila rigorózní práci čítající 136 číslovaných stran textu včetně seznamu pramenů, abstraktu a přílohy. Vlastní text práce činí 113 stran. Rigorozantka si za cíl práce vytkla zhodnocení právního postavení soudních exekutorů, zejména vymezení druhů právní odpovědnosti s důrazem na odpovědnost trestní. Budiž hned v úvodu posudku předeštěno, že se rigorozantce cíl podařilo naplnit.

II. Obsah práce je kromě úvodu a závěru rozdělen do pěti kapitol, které jsou dále členěny až na úroveň třetího řádu. Rozvržení práce je přehledné, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují a jsou doplněny o soudní judikaturu. V úvodu rigorozantka nastiňuje cíl práce a obsah práce. Po úvodu následuje pojednání o postavení soudního exekutora (podmínky výkonu funkce, exekutor jako podnikatel). V následující kapitole rigorozantka rozebírá odpovědnost exekutora za výkon činnosti. Za jádro práce pak lze označit další tři navazující kapitoly o trestní odpovědnosti exekutora. Je z nich zřejmé, že v drtivé většině jde o jednání exekutora jako úřední osoby. V těchto kapitolách rigorozantka zhusta čerpá ze soudních rozhodnutí. To se negativně projevuje na práci samotné. Soudní rozhodnutí namísto toho, aby sloužily jako podpůrný argument závěrům autorky, tvoří spíše základ práce. Z tohoto pohledu je práce souborem soudních rozhodnutí, které spojuje téma exekutora. Tu a tam pak nacházíme komentář či názor samotné autorky [např. ve vztahu k „jiné činnosti“ exekutora, v níž s ohledem na § 127 odst. 1 písm. f) TrZ nemá postavení úřední osoby]. Jde tak o výborný analytický materiál, se kterým si dala autorka mnoho práce. Závěry vlastní k těmto rozhodnutím jsou činěny jen sporadicky. V závěru rigorozantka adekvátním způsobem shrnuje vybrané aspekty činnosti soudního exekutora s upozorněním na již řešené případy v trestním řízení.

III. Předkládané dílo má logickou strukturu a je členěno velmi přehledně, rigorozantka se tématem zabývala komplexně a v dostatečné šíři. Závěry vyvozované z analýzy soudních rozhodnutí netrpí logickými rozpory. Rigorozantka rovněž správně poukazuje na některé problémy praxe, nabízí k nim i vlastní řešení.

Jako příklad negativních stránek práce, lze poukázat na to, že některé zajímavé problémy soudní praxe zůstaly ze strany autorky nekomentovány. Autorka pouze konstatuje závěr soudu, ale argumentačně se s ním nevypořádává. Např. závěr o vztahu trestního řízení a kárného řízení pro týž skutek nelze argumentovat tím, že jde o účelovou obhajobu (s. 106). Především by se měla argumentace odvíjet od posouzení, zdali rozhodnutí o kárném provinění je rozhodnutím o „trestném činu“ v jeho autonomním slova smyslu, který mu připisuje Evropský soud pro lidská práva („ESLP“). Argument nalézacího soudu, že jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestný čin nemůže obstát. Svědčí o hrubé neznalosti soudu, pokud pominul čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a jeho výkladu v judikatuře ESLP.

Seznam pramenů odpovídá tématu. Pokud jde o práci s literaturou, nemám k ní výhrady.

Stylisticky a jazykově je práce na dobré úrovni, práce neobsahuje ani pravopisné chyby.

IV. Otázky a náměty k obhajobě:

Rigorozantka by se mohla vyjádřit k otázce, zda rozhodnutí o kárném provinění tvoří překážku věci rozhodnuté pro následné řízení trestní o témže skutku.

V. Závěrem lze konstatovat, že předložená práce splňuje obsahové a formální požadavky kladené na rigorózní práce, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 31. srpna 2013

doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.